

ประชากรณ์ตามกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายอังกฤษ

นางสาวทิพาพันธุ์ ศรีพิทักษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-9838-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I21041635

1 ๒๕. 2549

PUBLIC HEARINGS: A COMPARATIVE STUDY OF THAI AND ENGLISH LAW

Miss Tipapan Sonpitak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for The Degree of Master of Laws in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-9838-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ประชากรณ์ตามกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายอังกฤษ

โดย

นางสาวทิพาพันธุ์ ศรีพิทักษ์

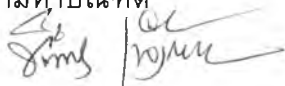
สาขาวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์

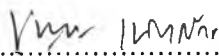
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิติศาสตร์

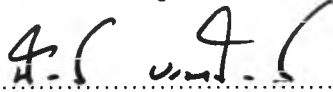
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิตินันท์ เชื้อบุญชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ชานัญชัย แสงศักดิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พินัย ฦ นคร)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ)

ทิพาพันธุ์ ศรีพิทักษ์ : ประชาพิจารณ์ตามกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับกฎหมาย
อังกฤษ (PUBLIC HEARINGS: A COMPARATIVE STUDY OF THAI AND
ENGLISH LAW) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. นันทวัฒน์ บรมานันท์ ,
209 หน้า . ISBN : 974-17-9838-5 .

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาถึงหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
โดยวิธีประชาพิจารณ์ตามมาตรา 59 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540) โดยการศึกษา
กฎหมาย ร่างกฎหมาย ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในประเทศไทย และ
ศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีการไต่สวนสาธารณะในประเทศอังกฤษ
เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีประชาพิจารณ์ที่เหมาะสมกับประเทศ
ไทยและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540)

จากการศึกษาพบว่า แนวความคิดเรื่องการบริหารรับฟังความคิดเห็นของประชาชนได้ถูกนำมาบัญญัติไว้
ในกฎหมาย 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 พระราชบัญญัติจัดรูปที่
ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 และพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 แต่กฎหมายทั้ง 3 ฉบับมิได้
กำหนดรูปแบบของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2539 ได้มีการประกาศใช้
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 จึงทำ
ให้การจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีประชาพิจารณ์ในประเทศไทยดำเนินการตามระเบียบ
ฉบับดังกล่าว ซึ่งระเบียบฉบับนี้มีสถานะเป็นกฎหมายลำดับรอง นอกจากนี้ การจัดการรับฟังความคิดเห็น
ของประชาชนตามระเบียบฉบับนี้ก็ประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ คือ ปัญหาที่เกิดจากองค์กรและ
บุคคลที่จัดทำประชาพิจารณ์ ปัญหาที่เกิดจากผู้เข้าร่วมกระบวนการประชาพิจารณ์ และปัญหาที่เกิดจากผู้มี
อำนาจตัดสินใจ ในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.2540) ได้บัญญัติรับรองสิทธิในการเข้า
ร่วมกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ในมาตรา 59 แต่ยังมีได้มีการตรากฎหมายมารองรับสิทธิ
จึงทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้สิทธิดังกล่าวได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้จัดทำพระราชบัญญัติมารองรับบทบัญญัติมาตรา 59 ของรัฐธรรมนูญฉบับ
ปัจจุบัน (พ.ศ. 2540) และเสนอให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
โดยวิธีการไต่สวนสาธารณะในประเทศอังกฤษ คือ การประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องที่จะจัดทำประชาพิจารณ์ การแต่งตั้งคณะกรรมการประชาพิจารณ์ การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นมาทำหน้าที่
ที่เป็นฝ่ายเลขานุการ การให้เหตุผลของผู้มีอำนาจตัดสินใจ และการเปิดเผยรายงานประชาพิจารณ์ มาใช้ในการ
การจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีประชาพิจารณ์ในประเทศไทย

สาขาวิชานิติศาสตร์

ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิสิต... ทิพาพันธุ์ ศรีพิทักษ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา... อ. นันทวัฒน์ บรมานันท์

4286075634 : MAJOR LAWS

KEY WORD : PUBLIC HEARINGS: A COMPARATIVE STUDY OF THAI AND ENGLISH LAW

TIPAPAN SONPITAK : PUBLIC HEARINGS: A COMPARATIVE STUDY OF THAI AND ENGLISH LAW. THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR NANTAWAT BORAMANAND, Ph.d. , 209 PP. ISBN 974-17-9838-5.

This thesis seeks to explore rules and procedures for public consultation by means of public hearing under section 59 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2540 (1997). For this purpose, laws, draft laws, rules, regulations and notifications pertinent to public consultation are examined. Problems and obstacles emerging from public consultation in Thailand are also investigated and discussed. However, the study is limited to a comparison of the legal position in Thailand with public enquiries under the law of the United Kingdom in order that such foreign experience can shed light on how to work out appropriate public hearings in accordance with the spirit of the 1997 Constitution.

This thesis reveals that the concepts regarding public consultation have found their existence in 3 pieces of legislation in force, viz, the Industrial Product Standards Act, B.E. 2511 (1968), the Act on Land Reform for Agricultural Purposes, B.E. 2517 (1974), and the Town Planning Act, B.E. 2518 (1975). However, neither of these 3 Acts has prescribed forms of public consultation. In 1996, there has been promulgated the Rule of the Office of the Prime Minister on Public Consultation by means of Public Hearing, B.E. 2539 (1996), with a result that public consultation by public hearing in Thailand must be conducted in accordance with the rules and procedures set forth by the said Rule of the Office of the Prime Minister. Indeed, this Rule is, in status, subordinate legislation and, in addition, conducting a public hearing under this Rule is fraught with various difficulties: the problem involving organs and officials in charge of a public hearing; the problem concerning persons participating in a public hearing; and the problem central to officials with authority to make decisions on a public hearing. The present 1997 Constitution, in its section 59, recognises the right to participate in public consultation but no specific law has, to date, been enacted to implement this constitutional right, with the consequence that this right cannot be exercised by the public in a practical sense.

It is thus recommended that a new Act be enacted in the implementation of section 59 of the 1997 Constitution and, in this connection, there should be adapted to public hearings in Thailand the following rules and procedures for public enquiries under the law of the United Kingdom: publicity; provision of information on the matter to which a public enquiry relates; a public enquiry committee, the setting up of a specific body to serve as secretariat; the requirement of reasoning by decision-makers; and, finally, the disclosure of a public enquiry report.

Field of study Laws

Academic year 2002

Student's signature.....

Advisor's signature.....

กัญจน์พร อภิสิทธิ์
กัญจน์พร อภิสิทธิ์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาและความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ที่ให้ทั้งคำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และความเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยในการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชาญชัย แสงศักดิ์ ที่ได้เมตตารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พินัย ณ นคร และ อาจารย์ ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ ที่ได้เมตตาและสละเวลาอันมีค่ารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของท่านอาจารย์ทั้งสามเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้วิจัยในการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จ

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ คุณยุทธพงษ์ วรจินต์ คุณบุญมาก ศรีพิทักษ์ คุณทิพย์วรรณ วรจินต์ ผู้ซึ่งเป็นที่รักยิ่งและเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียน ขอขอบพระคุณความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ความปรารถนาดี และโอกาสทางการศึกษาที่มีให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับความรัก ความห่วงใย กำลังใจของคุณพิสิทธิ์ ศรีพิทักษ์ และสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่มีให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ณรงค์เดช สรุโฆษิต คุณศิโรจน์ จิตต์แจ้ง และเพื่อน ๆ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มอบกำลังใจและความช่วยเหลือให้แก่ผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านด้วยดีมาโดยตลอด และผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับทุก ๆ ท่านที่มีส่วนในการช่วยให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยไม่อาจกล่าวในที่นี้ได้ทั้งหมด

หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีคุณค่าและประโยชน์ประการใดแล้ว ผู้วิจัยขอมอบแต่ครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งของผู้วิจัย อาจารย์ทุก ๆ ท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่านของผู้วิจัยที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ แต่ถ้าวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความบกพร่องประการใดแล้ว ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว

ทิพาพันธุ์ ศรีพิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐาน.....	5
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิด กฎหมาย ระเบียบและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540).....	7
2.1 แนวคิดและรูปแบบของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	7
2.2 การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามกฎหมายและ ระเบียบก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.2540).....	10
2.2.1 พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511.....	11
2.2.1.1 หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน...	12
2.2.1.2 ผลของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	13
2.2.2 พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517.....	14
2.2.2.1 หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน...	15
2.2.2.2 ผลของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	15
2.2.3 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518.....	16
2.2.3.1 หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน...	18
(ก) การดำเนินการก่อนการรับฟังข้อคิดเห็น.....	19
(ข) การดำเนินการจัดการประชุมรับฟังข้อคิดเห็น.....	21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.2.3.2 ผลของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	23
2.2.4 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น สาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539.....	24
2.2.4.1 หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน...	31
(ก) เรื่องที่จะจัดให้มีการจัดทำประชาพิจารณ์.....	31
(ข) คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำประชาพิจารณ์	32
(ค) กระบวนการจัดทำประชาพิจารณ์.....	34
2.2.4.2 ผลของการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	41
2.3 ปัญหาที่เกิดจากการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน ประเทศไทย.....	41
2.3.1 ปัญหาที่เกิดจากองค์กรและบุคคลที่จัดการรับฟังความคิดเห็น โดยวิธีประชาพิจารณ์.....	47
2.3.1.1 ปัญหาในเรื่องคุณสมบัติของคณะกรรมการประชาพิจารณ์.	47
2.3.1.2 ปัญหาที่เกิดจากการคัดเลือกผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์.....	49
2.3.1.3 ปัญหาที่เกิดจากฝ่ายเลขานุการ.....	50
2.3.1.4 ปัญหาในเรื่องงบประมาณ.....	51
2.3.1.5 ปัญหาในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสารก่อนการจัดทำ ประชาพิจารณ์.....	52
2.3.2 ปัญหาที่เกิดจากผู้เข้าร่วมกระบวนการประชาพิจารณ์.....	52
2.3.2.1 ปัญหาที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง.....	53
2.3.2.2 ปัญหาที่เกิดจากการไม่เข้าร่วมกระบวนการประชา พิจารณ์.....	54
2.3.3 ปัญหาที่เกิดจากผู้มีอำนาจตัดสินใจ.....	55
2.3.3.1 ปัญหาที่เกิดจากการตัดสินใจก่อนการจัดทำประชา พิจารณ์.....	55
2.3.3.2 ปัญหาที่เกิดจากผู้มีอำนาจตัดสินใจไม่ให้เหตุผลประกอบ การตัดสินใจ.....	56

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3	การจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ	
	แห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540).....	59
3.1	สิทธิทางการเมืองของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540).....	59
3.1.1	สิทธิทางการเมืองของประชาชนในระดับชาติ.....	60
3.1.1.1	สิทธิในการเข้าร่วมกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	60
3.1.1.2	สิทธิเลือกตั้งและสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	61
3.1.1.3	สิทธิเลือกตั้งและสิทธิรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา.....	61
3.1.1.4	สิทธิในการเสนอร่างกฎหมายโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน.....	62
3.1.1.5	สิทธิในการออกเสียงประชามติ.....	63
3.1.1.6	สิทธิเสนอให้วุฒิสภากดถอนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน.....	65
3.1.2	สิทธิทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น.....	67
3.1.2.1	สิทธิเลือกตั้งและสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น.....	67
3.1.2.2	สิทธิในการลงคะแนนถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น.....	69
3.1.2.3	สิทธิในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น.....	70
3.2	แนวทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540)	71
3.2.1	แนวคิดและความเป็นมาของการบัญญัติเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีประชาพิจารณ์ไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540).....	72

สารบัญ (ต่อ)

3.2.2	สาระสำคัญของมาตรา 59 ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540).....	74
3.2.2.1	สิทธิของบุคคลที่จะได้รับทราบข้อมูล คำชี้แจงและเหตุผล จากรัฐ.....	74
3.2.2.2	สิทธิในการเข้าร่วมกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน.....	74
3.2.3	ข้อพิจารณาที่เกิดจากมาตรา 59 ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540).....	77
3.3	ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.	79
3.3.1	ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน พ.ศ.	79
3.3.2	สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน พ.ศ.	80
3.3.2.1	เรื่องที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	80
3.3.2.2	คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการรับฟังความ คิดเห็นของประชาชน.....	83
	(ก) คณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยการรับฟังความ คิดเห็นของประชาชน.....	83
	(ข) คณะกรรมการประชาพิจารณ์.....	85
3.3.2.3	ผู้มีสิทธิเข้าร่วมกระบวนการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน.....	86
3.3.2.4	กระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน.....	86
3.3.2.5	ผลของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	89
3.4	การเปรียบเทียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความ คิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 กับร่างพระราช บัญญัติว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.	90

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การจัดการไต่สวนสาธารณะ (Public Inquiry) ในประเทศอังกฤษ.....	100
4.1 แนวคิดและความเป็นมา.....	100
4.2 ประเภทของการไต่สวนสาธารณะ.....	106
4.2.1 การไต่สวนสาธารณะที่กฎหมายบัญญัติไว้ (Statutory Inquiries)...	106
4.2.1.1 การไต่สวนสาธารณะที่กฎหมายบังคับ (Mandatory Inquiries).....	106
4.2.1.2 การไต่สวนสาธารณะที่กฎหมายให้ดุลพินิจ (Discretionary Inquiries).....	107
4.2.2 การไต่สวนสาธารณะที่กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ (Non-Statutory Inquiries).....	107
4.3 กระบวนการไต่สวนสาธารณะ.....	108
4.3.1 ขั้นตอนก่อนการไต่สวนสาธารณะ.....	113
4.3.2 ขั้นตอนขณะจัดการไต่สวนสาธารณะ.....	113
4.3.3 ขั้นตอนหลังการไต่สวนสาธารณะ.....	117
4.4 ผลของการไต่สวนสาธารณะ.....	118
4.5 การควบคุมตรวจสอบกระบวนการไต่สวนสาธารณะ.....	120
4.5.1 การกำกับดูแลโดยสภาคณะกรรมาการวินิจัย (The Council on Tribunals).....	120
4.5.2 การตรวจสอบโดยผู้ตรวจการรัฐสภาฝ่ายปกครอง (Parliametary Commissioner for Administration).....	122
4.5.3 การพิจารณาทบทวนโดยศาล (Judicial Review).....	124
บทที่ 5 บทวิเคราะห์แนวทางการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีประชา พิจารณาที่เหมาะสมกับประเทศไทย.....	127
5.1 สถานะของกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการรับฟังความคิด เห็นของประชาชนโดยวิธีประชาพิจารณา.....	128
5.2 เรื่องที่จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดย วิธีประชาพิจารณา.....	132
5.3 รูปแบบของการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....	134

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.4	ช่วงเวลาที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธี ประชาพิจารณ์.....	136
5.5	การให้ข้อมูลข่าวสารก่อนการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดย วิธีประชาพิจารณ์.....	138
5.6	ผู้ทำหน้าที่ในการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธี ประชาพิจารณ์.....	141
5.7	ฝ่ายเลขานุการของการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธี ประชาพิจารณ์.....	142
5.8	ค่าใช้จ่ายในการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธี ประชาพิจารณ์.....	144
5.9	ผู้มีอำนาจตัดสินใจในเรื่องที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยวิธีประชาพิจารณ์.....	145
บทที่ 6	บทสรุป และข้อเสนอแนะ.....	148
6.1	บทสรุป.....	148
6.2	ข้อเสนอแนะ.....	151
	รายการอ้างอิง.....	155
	ภาคผนวก.....	161
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	209

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น สาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 กับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.	91
---	----